

Про Р-деформації поверхонь обертання

Федченко Ю.С.

(Одеська національна академія харчових технологій)

E-mail: fedchenko_julia@ukr.net

Раніше у роботах [1], [2] вивчалися нескінченно малі геодезичні деформації (Р-деформації) поверхонь в евклідовому просторі E^3 . Для таких деформацій знайдено нову форму основних рівнянь, яку представлено через тензорні поля $\overset{\circ}{T}^{\alpha\beta}$, T^α та функцію ψ похідної вектора зміщення $\bar{U}_i = c_{i\alpha} \left(\overset{\circ}{T}^{\alpha\beta} - \frac{3}{2}\psi c^{\alpha\beta} + c_1 c^{\alpha\beta} \right) \bar{r}_\beta + c_{i\alpha} T^\alpha \bar{n}$, виписано ознаки афінних деформацій. У результаті дослідження основних рівнянь отримано наступні результати.

Теорема 1. Для того, щоб нескінченно мала деформація поверхні S (ненульової повної кривини $K \neq 0$) класу C^3 була геодезичною, необхідно і достатньо, щоб на поверхні існували функції ψ , φ , які задовольняють наступні рівняння:

$$\frac{K_i}{3K^2} (3\nabla_h \psi_m + \lambda g_{mh}) - \frac{1}{3K} (3\nabla_{hi} \psi_m + \lambda_i g_{mh}) = \psi_h g_{im} - \psi_i g_{hm} + \psi_m g_{hi},$$

$$-\frac{\psi_\alpha c^{\alpha\beta}}{K^2} (K_\gamma b_\beta^\gamma - 2K_\beta H) + \nabla_\beta (\varphi_\alpha d^{\alpha\beta}) + 2H\varphi = 0,$$

де $\lambda = -\frac{3}{2}\nabla_\beta \psi_\alpha g^{\alpha\beta}$, $\lambda_i = \partial_i \lambda$, $\nabla_{hi} = \nabla_i \nabla_h$.

Тоді тензорні поля $\overset{\circ}{T}^{\alpha\beta}$, T^α , що представляють похідну вектора зміщення, мають вигляд

$$\overset{\circ}{T}^{\alpha\beta} = \frac{1}{K} \left(\frac{\varphi K}{2} g^{\alpha\beta} - \frac{1}{4} \nabla_h \psi_k g^{h\beta} c^{k\alpha} - \frac{1}{4} \nabla_h \psi_k g^{h\alpha} c^{k\beta} \right), \quad (1)$$

$$T^\alpha = \frac{1}{2} \left(-\psi_h c^{hk} d_k^\alpha + \varphi_k d^{k\alpha} \right). \quad (2)$$

Тут $K_i = \partial_i K$, H - середня кривина поверхні, $d^{ij} = \frac{1}{K} c^{i\alpha} c^{j\beta} b_{\alpha\beta}$, $d^{i\alpha} b_{j\alpha} = \delta_j^i$.

Теорема 2. Поверхні обертання $\bar{r} = (\cos u, \sin u, f(u))$ ($K \neq const$) допускають нетривіальні Р-деформації при $\varphi = 0$. При цьому

$$\overset{\circ}{T}^{11} = \overset{\circ}{T}^{22} = 0, \overset{\circ}{T}^{12} = \frac{Cu}{4\sqrt{1+f'^2}},$$

$$T^1 = 0, T^2 = -\frac{Cu}{2f'}, \psi = C \frac{u^2}{2} + C_2, C, C_2 - const.$$

Теорема 3. Для того, щоб поверхня S класу C^3 сталої повної кривини ($K = const \neq 0$) допускала Р-деформацію, необхідно і достатньо, щоб існували функції ψ , φ , що задовольняють рівняння

$$\nabla_{hi} \psi_m = -K (2\psi_i g_{mh} + \psi_h g_{im} + \psi_m g_{hi}),$$

$$\nabla_\beta (\varphi_\alpha d^{\alpha\beta}) + 2H\varphi = 0.$$

Тоді тензорні поля $\overset{\circ}{T}^{\alpha\beta}$, T^α похідної вектора зміщення \bar{U}_i мають вигляд (1), (2).

Серед поверхонь $K = const \neq 0$ вибрано сферу та розглянуто випадок $\varphi = 0$.

ЛІТЕРАТУРА

- [1] Ю. С. Федченко. Нескінченно малі геодезичні деформації поверхонь. *Праці міжнародного геометричного центру.*, Т4, №1: 50–63, 2011.
- [2] Ю. С. Федченко. О бесконечно малых R-деформациях поверхности. *Известия Пензенского государственного педагогического университета имени В.Г.Белинского.*, Т1, №26: 282–287, 2011.